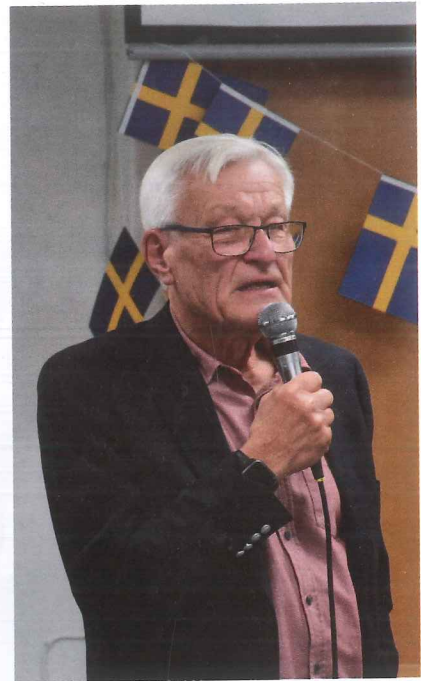

I Mingelmusik Gunnel och Gunilla

I Ordförande Gunnar Andersson

Eskilstunaklubb jubilerar

För femtio år sedan bildades Eskilstuna Dragspelsklubb Smedbälgarna. Det firades med en medlemsfest sista lördagen i september. Alla 65 medlemmarna var inbjudna och lika många, som jubileumsåren är, hörsammade inbjudan och kom.

Gun Sundberg

Lennart Robertsson

Den trehövdade festkommittén hade bokat matsalen på ett sporthotell i sydkanten av staden där festdeltagarna mottogs med ballonger och flaggor. En dragspelsorkester består ju namnet till trots av många fler instrument vilket mingelmusiken med flöjt och fiol gav syn (och hörsel) för sägen. Några hedersgäster hade också tackat ja, där ordföranden Per Romin i Sveriges Dragspelares Riksförbund kanske var den mest prominenta.

Klubbordförande Gunnar Andersson hälsade alla välkomna och flöjtisten drillade en salut och så kunde festen börja. Kommitténs motto för tillställningen var att

klubbkänslan skulle ökas och att medlemmar från klubbens sex olika orkestrar skulle lära känna varandra bättre. För när man spelar i klubblokalen olika veckodagar, stöter man sällan på varandra i vardagslag. Därför var bordsplaceringen förstås styrd och förbrödringen och försystringen tog fart med omedelbar verkan. Den goda middagen gjorde förstås också sitt till.

Nyss nämnde Per Romin gratulerade med ett diplom från förbundet och spelade även en låt på sitt spel. I förväg hade han meddelat att han skulle hålla ett kort tal men inte spela något. När han kom strax som festen skulle bör-

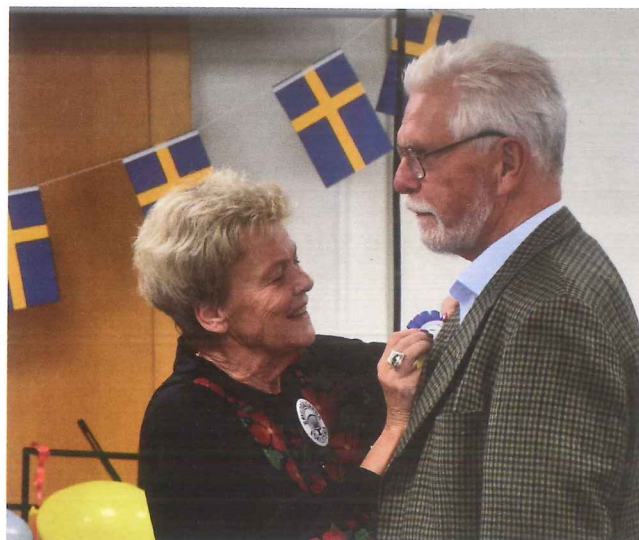
I Allsång Herbert Sjöblom & Göran Axelsson

ja, blev den avprickande damen förvånad, då han ändå hade ett dragspel hängandes på ryggen. Vadan detta? "Äsch, man går väl inte ut oklädd!"

Annars var det klubbens egen dragspelskung Ari Haatainen som

I Skedar och dragspel Marie Selander, Håkan Carlsson

I Gunnar Beskows utmärkelse

vid festöppnande fick agera underhållare med en toccata och fuga av Bach och vid avslutningen med Tour de France och ett ungerskt potpurri. En jubileumsvisa hade Göran Axelsson komponerat och skrivit text till och framförde den förstås ackompanjerande sig själv. Tillsammans med en klubbkamrat ledde han också deltagarna i de allsånger som på kända melodier skrivits för kvällens ändamål för att belysa klubbens historia.

För det var ju detta med femtio år som var firandets mål och mening. Så efter varmrätten kallades Håkan Carlsson fram för intervju i den guldtysklädda fätöljen. Han var nämligen med och bildade klubben år 1974 och är fortfarande aktiv i såväl styrelsearbetet som spelandet i den grupp han tillhör. En klubbhistorik hade tidigare under jubileumsåret författats och delgivits medlemmarna. Håkan hade förstås ombetts att spela sig egna mazurka Från Helgarö till Fogdö, som han under sin tid som lastbilschaufför med timmer skrivit i väntan på att få komma över en bro i grannskapet. Men innan dess visade han upp en klenod han kommit över nämligen ett NM-dragspel från 1906. (NM = Nordiska Magasinet från

Göteborg, ett femradigt dragspel med knappar i elfenben). Genom att spela Bondbröllopschottis från 1800-talet visade Håkan också att dragspelskvaliteten håller i sig. Eller kanske var det kvalitén på den som spelade?

En gästnjuden hade gått till Glade Glenn (Sundberg) från Bettna, då han i så många år varit konferencier på klubbens sommararrangemang Smédraget. Trots att han hade ledsnat på att traktera sitt spel sedan tio år tillbaka och ställt undan det, kunde han inte motstå suget längre. När han stegade fram med sitt röda dragspel och rev av sig tröjan för att blotta den för oss Smedbälgare välkända hawaiskjortan jublades det. Så med håret på ända bjöd han på ett lyckat framträdande.

Traditionen med att utse Årets Smedbälgare, som kommit av sig sedan Smédraget lades ner, återupptogs och den självklara kandidaten var Gunnar Beskow. Han såg lite förvånat brydd ut men för oss andra var det ganska självklart. Som ordförande sa i sin presentation så "är det inte alltid de mest högljudda debattörerna eller de duktigaste dragspelarna som utgör ryggraden i klubbarbetet utan de som ser till klubbens bäs-

ta!" Och något fixigare än Gunnar Beskow kan inte tänkas. Förutom att vara kassör i princip sedan han kom med i klubben för över tjuugo år sedan så har han praktiskt ordnat med allt från att byta batterier i väggklockorna till att klä om alla stolar i spellokalen. Att dessutom sköta externa kontakter i tysthet till klubbens gagn är ytterligare en av Gunnars många åtaganden.

När det fem timmar långa festfirandet var till ända, fick alla en jubileumsgåva med sig på väg hem. Det var en ljusstake designad och tillverkad av fadern till en av arrangörerna. En i trä handgjord hälsning bifogades varje ljusstake. Kanske blir det ett fint minne och en sporre för kommande åren fram till nästa jubileumsfest.

I Glade Glenn Sundberg